

ת"פ 53059/02/14 - רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע נגד דורון בוחניק, מאיר כהן

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 53059-02-14 רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע נ' בוחניק ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת בכירה דינה כהן
מאשימה רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע
נגד
נאשמים 1. דורון בוחניק
2. מאיר כהן

הכרעת דין

1. כנגד הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של דיג באמצעות רשת בשמורת טבע, כדלקמן:

פגיעה בשמורת טבע בניגוד לסעיפים 30(ד) ו- 57(ב) לחוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ח - 1998 (להלן: "החוק"), ובניגוד לתקנה 2 לתקנות שמורות הטבע (סדרים והתנהגות), התשל"ט - 1979 (להלן: "התקנות").

איסור הכנסת חומר זר לשמורה, בניגוד לתקנה 4(א) לתקנות וסעיף 57(ב) לחוק.

איסור הכנסת רשתות לשמורה, בניגוד לתקנה 4(ב) לתקנות וסעיף 57(ב) לחוק.

איסור הוצאת בעלי חיים מהשמורה בניגוד לתקנה 6 לתקנות וסעיף 57(ב) לחוק.

אי ציות להוראות הרשות בניגוד לתקנה 15 לתקנות וסעיף 57(ב) לחוק.

2. בכתב האישום נטען כי ביום 02/12/13, בשעה 14:50 לערך, בסמוך לחוף ניצנים בתחום שמורת טבע ימית "אבטח", עסקו הנאשמים בדיג באמצעות רשת, ובמעשים אלו הכניסו לשמורה מכשיר העלול לפגוע בשמורה

ובערכי טבע מוגנים.

בדיון מיום 29/10/2014 כפר נאשם 2 בעובדות כתב האישום וטען שלא עסק בדיג, שלא הייתה רשת, ושלא פגע בשמורה. לפי הוראה שנתתי במעמד אותו דיון, ביום 04/11/2014 הוגש מענה מטעם ב"כ נאשם 1, ולפיו הנאשם כפר בכתב האישום, אישר שהיה במקום, וטרם החל בדיג.

אולם, בהמשך בירור ההליך הסכימה ההגנה וטענה שהדיג שביצעו הנאשמים במקום היה עקב שהובלו לשם על-ידי פקח שמורות הטבע, אלכס גלעדי. הנאשמים טוענים כי בדרכם אל השמורה, בעודם נוסעים בשטח-אש באזור חולות ניצנים, פגשו בפקח אלכס, שהוציאם משם לכיוון שמורת הטבע הימית, ומכאן שלמעשה "הוביל" אותם לביצוע העבירה (ר' והשוו פרטיכל מיום 29/10/2014 עמ' 5-6 ופרטיכל מיום 03/11/2016, עמ' 43-48).

ניתן לקבוע את הממצאים שבעובדה, שלא היו במחלוקת, כדלהלן:

- ביום 02/12/2013 בשעה 14:50 לערך, עסקו הנאשמים בדיג באמצעות רשת בסמוך לחוף ניצנים, בתחום שמורת הטבע הימית "אבטח" (פרטיכל מיום 03/11/2016, עמ' 43-48).

- כשהגיע הפקח אלכס לאחר שהנאשמים ביצעו דיג, שחררו הנאשמים את הדגים בחזרה אל הים (פרטיכל מיום 03/11/2016, עמ' 44 שו' 6-13).

טענות ההגנה לפיהן יש לזכות את הנאשמים אם כך קשורות בטענה העיקרית לפיה הופנו הנאשמים לאזור השמורה על ידי הפקח. מכאן, בתמצית, העלתה ההגנה שתי טענות עיקריות לזיכוי הנאשמים:

האחת הינה טענת הגנה מן הצדק, לפיה דובר ב מעיין מצב של "סוכן מדיח", בו פקח רשות הטבע אלכס גלעדי הוציאם משטח אש למקום בו ביצע הדיג מהווה עבירה. לפיכך, לדברי ההגנה, מרגע שראה הפקח את הנאשמים עומדים לבצע את אותה עבירה, היה עליו למנוע אותה (הוצגה פסיקה בתמיכה).

השנייה הינה טענת טעות במצב הדברים, מאחר שלנאשמים לא הייתה, ולא יכולה הייתה להיות, שום מודעות לעצם "לקיחת הסיכון" שבביצוע העבירה מאחר שהגיעו לשטח השמורה שלא מהדרך המשולטת.

3. תקנה 2 לתקנות שמורות הטבע קובעת:

"לא יפגע אדם בחי או בצומח או בדומם בתחום הטבע (להלן- שמורה)".

סעיף 30(ד) לחוק שמורות הטבע קובע כדלקמן:

"לא יבצע אדם פעולה המהווה או העלולה להוות פגיעה בשמורת טבע או בגן לאומי, אלא בהיתר בכתב מאת המנהל; לענין זה, "פגיעה" - ... גרימת נזק לבעל חיים או הטרדתו ... שינוי צורה או תנוחה טבעית של חי, צומח או דומם, או הפרעה לריבויים ולהמשך התפתחותם הטבעי, ... או הכנסת חומר זר ...".

ביחס לעבירת הפגיעה בשמורת טבע, "פגיעה" אף מוגדרת בתקנות בהגדרה רחבה: **"לרבות השמדה, הריסה, שבירה, חבלה, כריתה, קטיפה, החזקה, נטילה או שינויה של צורה או תנוחה טבעית של חי או צומח או דומם או הפרעה מלאכותית לריבויים ולמהלך התפתחותם הטבעית, ציד, דיג, שלייה או משייה, רעייה, הטרדת חיית-בר ממנוחתה, פגיעה בשלומה או בחופשתה, שינוי בצורה הטבעית של פני הקרקע, הקמת מבנה או חלק ממנו, הקמת קיר, סוללת עפר, גדר וכיוצא באלה, העברת קו מים, קו חשמל או קו טלפון, ולרבות עשיית כל מעשה מתוך כוונה לפגוע כאמור" (ר' תקנה 1 לתקנות).**

ומכאן, שכל כניסה לשטח השמורה והכנסת גוף זר לשטח השמורה מהווה עבירה לפי תצריף סעיפים אלו. קל וחומר במקרה של הכנסת רשת לשמורת טבע.

כך גם לגבי תקנה 6 לתקנות שמורות הטבע, שקובעת:

לא יוציא אדם מתחום השמורה בעלי חיים, צומח או דומם.

עם זאת, בגין הדיג באמצעות רשת, הואשמו הנאשמים בעבירות על תקנה 4(א) ו- (ב) הקובעות:

"(א) לא יכניס אדם לתחום השמורה ולא יחזיק בו חומר זר אשר החזקתו בתחום השמורה עלולה לגרום לפגיעה.

(ב) לא יכניס אדם לתחום השמורה ולא יחזיק בו רשתות, מלכודות, רעלים, פתיונות, כלי נשק או חמרי נפץ, אשר בעזרתם ניתן להמית בעל חיים או צומח, לפגוע בהם וללכדם ולסכן את בריאותם או להגביל את חופש תנועתם, התפתחותם, גידולם או התרבותם".

כבר בשלב זה ייאמר כי נראה אפוא, שהעבירה לפי סעיף 4(ב) עצמה מכילה בחובה את העבירה הנוספת בה הואשם הנאשם לפי סעיף 4(א).

ולבסוף, סעיף 15 לתקנות שמורות הטבע קובע:

"אדם הנמצא בתחום השמורה יציית להוראות פקח ולכל ההוראות הכלולות בהודעות הרשות הבאות להבטיח ביצוע תקנות אלה".

4. העד המרכזי מטעם המאשימה הינו הפקח אלכס גלעדי.

לדבריו, במועד האירוע עסק בפיקוח שגרתי על חוף הים בשמורת הטבע חולות ניצנים, ובמסגרת זו זיהה שני חשודים העוסקים בדיוג באמצעות רשת הקפה בתוך שמורת טבע "ים אבטח". על-מנת לא להיות בנחיתות מספרית הוא ביקש סיוע בקשר מהפקח יתיר, שהגיע עם סיוע לאחר כ- 20 דקות. לכשהגיעו, ניגש הפקח אלכס אל החשודים והזדהה בפניהם. כשביקש מהחשודים (הנאשמים) להזדהות, מסרו כי אין בידיהם תעודות מזהות, והם הזדהו בעל פה. הפקח אלכס מוסר שבמועד הגעתו למקום היו בסיר של הנאשמים כ- 20 דגים מסוג שיטן משורטט וכחלון ים תיכוני, וכאשר הגיעו הפקחים הוא זיהה שהדגים נעלמו מהסיר. כאשר שאל את הנאשמים היכן הדגים, הם מסרו שהחזירו אותם לים מאחר שהם דגים אותם באופן ספורטיבי. הפקח אלכס מעיד כי הדגים היו מתים, והוא החל בחקירת נאשם 1 על החוף. לדבריו בסוף החקירה לא הסכים נאשם 1 לחתום על טופס החתימה, ולבסוף החרים את הרשת שבעזרתה בוצעה העבירה. כמספר שבועות לאחר מכן הוזמן גם נאשם 2 לחקירה (ר' פרטיכל מיום 01/06/2015 עמ' 18-22).

הפקח אלכס העיד לעניין הראיות שהוגשו, ותאר את הראיות לפי סדר הגשתן (ר' פרטיכל מיום 01/06/2015 עמ' 13-18).

בחקירתו הנגדית הציג הסנגור את טענת ההגנה לפי כאשר הנאשמים היו בסמוך או בשטח האש, כפי שעלה מהודעתו של נאשם 2, סייע להם הפקח אלכס והוציאם משם. הפקח אלכס השיב כי נאשם 1 לא אמר את זה בחקירתו שנערכה במעמד האירוע עצמו (חקירת נאשם 2 נערכה כמספר שבועות לאחר מכן). **"הוא [נאשם 2] אומר את זה, העדות הזאת כמעט חודש אחרי האירוע. יכול להיות כי עובדה שדורון [נאשם 1] לא אומר את זה..."** (פרטיכל מיום 01/06/2015, עמ' 21 שו' 3-22). בהמשך לכך נשאל ש: **"אתה בטוח שדורון לא אומר את זה?"** ת: **"לא עברתי על ההודעה שלו ולפני אבל אשמח לדעת"** ש: **"בעמ' 1 לחקירה שלו משורה 3 אמר נסענו לכיוון 3, עצרנו פה בצד ואז עשינו הקפה ואתה באת. לגבי שמורת טבע... תמשיך להקריא -"** (כך במקור). הפקח אלכס השיב: **"הקפה היא פעולת הדיג. הם ביצעו את פעולת הדיג ואחרי זה אני הגעתי"** ש: **"ואז?"** ת: **"מקריא - ואתה באת. הם דגו ובאתי. לגבי שמורת טבע אמרתי לך שאתה לא מקריא על מה אתה חוקר אותי. ראית את השילוט שבוצע בכניסה לחוף? לא".** אני קורא את ההודעה. מקריא. אני מקריא לחשוד את האזהרות, סיים [סרב] **לחתום, גם על סיום החקירה סרב לחתום"**. אזי, אומר הפקח אלכס כי פעולת ה"הקפה" היא פעולת הדיג עם הרשת, ולא "הקפה" עם הרכב, ואז הוא הגיע.

באשר לחוסר בתייעוד של הדגים שנתפסו על ידי הנאשמים, מוסר הפקח אלכס: **"אם אתה אומר שפגשת אותם אחרי אותה עקיפה ושראית 20 דגים, מדוע לא תיעדת את אותם 20 דגים?"** ת: **"את הדגים בתוך הסיר לא צילמתי... היות ואני פקח איסור נהיגת רכב בחוף, בד"כ רמת האלימות בחוף עולה וברגע שאני נמצא בעמדה של נחיתות מספרית ואני אוכף לבד, אני מעדיף שיהיה גיבוי כי דברים יכולים להתפתח לאלימות, לא באירוע הזה הספציפי".** הפקח אלכס שלל גרסה זו גם בחקירה נגדית מטעם ב"כ נאשם 2, ואמר: **"... זה מה שהוא אמר. לתת לזה פירוש אני לא יכול לתת"** (ר' פרטיכל מיום 01/06/2015 עמ' 23-24).

הפקח גלעדי העיד כי מהרגע שניגש אליהם לראשונה ועד שהגיעו הפקחים האחרים, היה עימם בקשר עין. כאשר לשאלה מדוע לא צוין בדו"ח הפעולה שראה את הנאשמים משליכים דגים חזרה לים, מסר **"הם הכניסו את הסיר**

למים וכנראה עשו את עצמם שופכים מים אבל הם החזירו את הדגים למים. רואים את זה בצילום וידאו. הוידאו אצלי. יש לי העתק נוסף. אם בימ"ש יבקש אני אביא", כשלמעשה הוא מפנה למצלמת הוידאו המותקנת ברכבו לצרכים מבצעיים. ש: "למה זה לא מצוין בדו"ח הפעולה?" ת: "אין לי תשובה. זה מופיע בדיסק" (ר' פרטיכל מיום 01/06/2015 עמ' 24). בהמשך מציין נאשם 1 בעדותו כי החזיר את הדגים למים ש: "נכון שנכנסתם עם הסיר עם הדגים למים? ת: "נכון. אנחנו מורידים את הסיר, עושים הקפה, מוציאים את הרשת ומחזיקים את הדגים למים". ש: "אמרתם שהוא עשה לכם מארב". ת: "נכון". (פרטיכל מיום 03/11/2016, עמ' 46, שו' 16-29).

נאשם 2 שאל את הפקח גלעדי לגבי הפרקטיקה בה הוא נוהג כשהוא מבחין באנשים הנמצאים בשטח האש שבסמוך לשמורה, ובחקירתו הנגדית נשאל ע"י נאשם 2: ש: "גם השער הזה כבר לא שם והשלט לא שלט של השטח אש. בעפר הזה לקחנו שמאלה, איפשהו באזור הזה אני טוען וגם אמרנו את זה בחקירה, ירדנו לקו החוף מקביל לשטח אש, ירדנו דרומה, פגשנו אותך בנקודה הצהובה, היו יריות והזהרת אותנו, חזרנו לכיוון ניצנים, עצרנו, אתה המשכת, נכנסנו לדוג, אחרי 20 דקות, חצי שעה, חזרת וצילמת אותנו. מה המרחק בין הנקודה שצילמת אותנו עם הרשת והדגים לחוף הרחצה?" ת: "אני אתקן אותך במשהו: אם הייתי רואה אתכם עם רשת בתוך השמורה לא הייתי נעלם". ש: "היינו עם הג'יפ, לא עם הרשת".

למעשה כבר בשלב זה, מרמז בעצם נאשם 2 בעצמו שהפקח אלכס לא יכול היה לדעת כי הם עומדים לבצע דייג, מאחר שהיו ברכבם, ולא עם הרשת.

... ש: "באנו עם הפנים דרומה, באת עם הפנים צפונה, נפגשנו בערך בנקודה הצהובה, מתחת לשטח אש, נסענו עם מזגן, לא שמענו את היריות. הזהרת אותנו שיורים פה, הצבע הזעיק אותי שיש פה אזרחים ותסתובבו מהר אתם יכולים להיפגע". ת: "זה יכול להיות. אני לא זוכר ספציפית. אני מוציא אזרחים משטח אש". ש: "נסענו אחריו במהלך 2-3 דקות כמה מאות מטרים, אני הערכתי 3 ק"מ, עכשיו אתה אומר שזה קילומטר, אני מניח שזה נכון... באיזשהו שלב לפני ההגעה לחוף ניצנים אנחנו עצרנו, אתה המשכת בקו ישר עד לגדר". ת: "ולא קיבלתם דו"ח על נהיגה בחוף ים?". ש: "לא". ת: "אם הייתי יודע שאתה בא לדוג ואתה עם רשת הייתי חוקר, נותן לו דו"ח. אם היה מפגש כמו שאתה מספר שזה משהו שאני כן נוהג לעשות להוציא אנשים משטח אש וחסתי עליהם ולא רשמתי דו"ח על נהיגה בחוף ים, אולי אמרו לי משהו שהם טעו, התבלבלו, אני לא זוכר את זה, אני מספר מה קורה בד"כ, עכשיו אני חושב על זה, כשהם ביצעו את הדיג אולי לא קישרתי שזה אותם אנשים שביצעו את הדיג ושהוצאתי אותם משטח השמורה. יש לי מפגשים קבועים עם אנשים שנכנסים לשטחי אש ואני נוהג להגיד להם ששטחי אש זה מסוכן" (פרטיכל מיום 01/06/2015 עמ' 24-26).

בשלב זה מעיד נאשם 2 כי ביצע דייג בשיטת "הקפה" עם הרשת "... היינו בגבול עם הדיונה ואנחנו יורדים, אותו ג'יפ פתחנו את הדלת, הורדנו את הסיר, אני יורד למים עם הסיר, הוא מביא את הרשת, עושים הקפה של 100-200 מ' ואח"כ אני בקצה הזה והוא בקצה הזה, מה נתפס ברשת ברוך הבא. אנחנו מושכים את הרשת ומתחילים לנקות את הרשת מהדגים ואז הוא מגיע. יכול להיות שלא שמת לב שזה אותם אנשים. אני רק אומר

שאם בשלב שעמדת וראית אותנו מתעסקים בהקפה, זהו, אל תוציאו את הדגים זה שמורת טבע ואז היום לא היינו פה". ת: " אני הגעתי כשאתם כבר ביצעתם את הדיג". ש: "אני סיפרתי לך איך שזה קרה אולי אינך זוכר. רואים רצף בין המפגש הראשוני עד לדיג ויתכן שהוא לא זיהה מה היה אבל אם לפקח ברור שעומדת להתבצע עבירה יכלת למנוע את זה ולהסביר לנו שאנחנו צריכים לצאת אז היינו זזים 500 מטר ששם מותר ודגים את אותם דגים". ת: "לא היה רצף בין מפגש לדיג. אני יכול לקשור בין האנשים במפגש הראשון לנאשמים, יש מפגשים. כדי לדוג בשטח מותר צריך היה לזוז כ 900 מ בערך, לא רשמתי נ.צ של נסיעה על החוף" (פרטיכל מיום 01/06/2015, עמ' 28). בהמשך לכך מסר שאינו זוכר אם במועד האירוע פגש בנאשמים בשטח האש (פרטיכל מיום 01/06/2015, עמ' 29, שו' 8).

5. פרשת ההגנה כללה את עדויות שני הנאשמים והוגש התצלום האווירי נ/2.

נאשם 1 טען כי לא היה עבורו עניין לדוג בשמורת טבע. הוא הסביר כי הגיעו לשם בחיפוש אחר חוף מבודד מפאת צניעותו של נאשם 2 כאדם דתי, ובמהלך החיפושים פגשו בפקח אלכס, שהזהיר אותם כי הם בשטח עץ וביקש מהם לנסוע אחריו. לדברי נאשם 1, " ... בא אלכס [הפקח] מולנו. עצרנו את הרכב מול אלכס, אלכס במקום להגיד לנו אתם בתוך שמורת טבע, תצאו משמורת הטבע ... התחלנו לדבר. הוא אמר אתם בתוך שטח אש אז מתי שהוא אמר תצאו משטח אש תסעו אחרי. נסענו אחרי, הגענו לנקודת הדיג, הוא היה כל הדרך לפנינו, עצרנו בנקודה הזאת שזקנו את הרשת, הוא היה בקשר עין איתנו וזה לא מיד כשעצרנו ... החלפנו בגדים הוצאנו את הרשת, היה זמן שהוא יכול היה לחזור ולהגיד לנו מה אתם עושים? הוא לא אמר את זה. רק אחרי שעשינו את ההקפה. אחרי שנכנסנו למים אמרתי למאיר הוא מסתכל עלינו כאילו אנחנו עושים משהו לא בסדר. הוא התקרב עם האוטו, סיימנו הקפה, הוצאנו את הרשת, ניקינו את הרשת מהדגים, החזקנו אותה למים. הוא לא אמר שהוא מתכוון לעשות לנו דו"ח. רק אחרי שקיפלנו הכל הוא התקשר, באו החברה השניים והתחילו למלא את הטפסים ..." (פרטיכל מיום 03/11/2016, עמ' 43).

טענות אלו לא עלו בחקירתו של הנאשם. לדבריו, זה לא עלה מאחר שחקירתו נערכה על חוף הים ולא נשאל על כך כלל. הוא הבין שהיה בשמורת טבע רק לאחר שהגיעו הפקחים ומילאו את הטפסים (פרטיכל מיום 03/11/2016, עמ' 44 שו' 16-31).

באשר להימצאות השילוט, הופנה להודעתו, עמ' 2 שורה 45, שם ציין כי ראה את הסימון, ומסר כי מדובר בסימון שהיה מאחוריהם שלא הופיע בסמוך לשמורה הימית (פרטיכל מיום 03/11/2016, עמ' 46, שו' 9-11).

נאשם 1 טען כי הפקח אלכס היה צריך למנוע את המעשה מלכתחילה, שכן אף אם לא ידע שהם עומדים להתחיל לדוג - היה צריך לגשת ולהזהיר אותם. "תפקידו למנוע עבירה. יכול לבוא להגיד לנו אני מבקש מכם לצאת מהשמורה. אני מבטיח לך שבלי ויכוחים הייתי יוצא החוצה" (פרטיכל מיום 03/11/2016, עמ' 46-47).

נאשם 2 טוען שהעובדה שלא נחקר במקום באה כדי להנמיך את עוצמת עדותו, והמאשימה הסתייגה מקביעה זו. עוד

טען כי בקלות יכול היו הם לזוז למקום אחר על רצועת החוף "הם עשו מחדל ורוצים בזה להמעיט את האמינות שלנו. גם לעשות מחדל וגם איתו לנצח. ... לגבי השלט הגענו עד בקלות ובג'יפ ממוזג, לא קשה לנסוע עוד 300-500 קילומטר [מטר]. הבחור אלכס בדיון הראשון הכחיש. בדיון האחרון כשהוא העיד הוא אישר שכן היה המקרה, שנפגשנו. בפעם הראשונה הוא הטיל ספק שנפגשנו. בפעם השנייה הוא אישר בין הדברים שלו שנפגשנו והדבר יכול היה להימנע בקלות. פשוט בעצירה וסימון. לא עשינו דווקא". (פרטיכל מיום 03/11/2016, עמ' 47 שו' 16-23).

לשאלה מדוע לא ברר שלא נחקר באותו מועד, השיב "מה אני עו"ד? אתם עושים מחדלים בעבודה שלכם. אם היה משתמש באותו יום בדבר הזה זה היה עולה באותו זמן. אתה רומז על משהו? אתה לא יכול לא לחקור אותי ואחר כך להטיל ספק". (פרטיכל מיום 03/11/2016, עמ' 47 שו' 26-32). עוד מסר והצביע באשר לדרך בה הגיעו לחוף, תוך שהוא מסביר על גבי ת/3 איפה פגש את הפקח אלכס. (פרטיכל מיום 03/11/2016, עמ' 48).

6. התרשמתי כי עדות הפקח אלכס היה בהירה וקוהרנטית. בהגנותו הוא ציין כי קיימת פרקטיקה בה נוקט לפיה הוא מוציא אנשים משטחי האש. יחד עם זאת, הנני מוכנה לקבל את טענת הנאשמים שפגשו בפקח אלכס תוך נסיעתם בדיונה, והוא הוציאם משטח האש - ואולם תוכן השיחה יכול ו"שוכלל" או פורש ע"י הנאשמים לתועלתם ובכל מקרה, אין הדבר גורע מחובתם, כמחזיקי רישיון דיג, לבחון את המקום בו הם עומדים לדוג. יתרה מכך, אף אם נפגשו בשמורת הטבע חולות ניצנים, והפקח אלכס הוציאם משטח האש הסמוך, הפקח אלכס לא אמור לדעת שהנאשמים עומדים לבצע דיג, ולפיכך אין לראות בו כמעין סוכן המדיח לביצוע העבירה.

לא ניתן להתעלם שטענת ההגנה לפיה הופנו לשטח על ידי הפקח אלכס, אותו הפקח בו פגשו לאחר מכן, הועלתה אך בשלב מאוחר ועל-ידי נאשם 2. אף שהסיטואציה בה נחקר לא הייתה נוחה, היא הייתה קרובה לאירוע, וניתנה בה לנאשם אפשרות סבירה להעלות טענה זו, כשנשאל על-ידי הפקח אלכס עצמו כיצד הגיע למקום או שפגש בו מספר דקות קודם לכן, "באנו מהחוף מכון צפון ו... ניסינו להסתובב כמה פעמים ואחרי שהסתובבנו בתוך ההר נסענו לכיוון דרום עצרנו פה ... באנו מהשטח לא דרך החוף..." (ר' ת/6).

הטענה בדבר הפגישה בשטח האש עלתה רק בשלב מאוחר יותר, ולראשונה בהודעתו של נאשם 2 מיום 26/12/13 (ת/7): "...היינו בטיול בדיונות של ניצנים ירדנו לחוף נסענו... לכיוון אשקלון, פגשנו אותך פקח רשות הטבע עם הטנדר, אמרתה לנו תזהרו זה שטח אש יום פה מהמטווח של ניצנים, שאלתי אותך אני לאיזה כיוון לצאת אמרת לי סע אחרי. הסתובבתי נסעתי אחריו באופן צמוד מטרים ביננו. כשהתקרבנו לחוף ניצנים כ- 300 או 400 מטר החלטנו שזה מספיק רחוק משטח אש, אני ודורן אמרנו נעצור ונדוג פה. עצרנו את המשכונה כשהגענו לחוף לגבול החוף המוכרז פנימה ימינה עצרתה הסתקלה עלינו... התארגנו לדיג לקח לנו כ- 10 דקות, נכנסו למים אלי ודורן התחלנו לפרוס רשת, לקרת סוף ההקפה ראיתי אותך בצד הדיוני מסתכל עלינו מרחוק, המשכנו לא ידעתי שאסור לא הייתי מודע לא אני ולא דורן שזה שמורת טבע, אחרת לא היינו עושים את זה, הדברים לאור היום נעשו" (כך במקור, ת/7 שו' 1-36).

חיזוק לדברי הפקח אלכס מצאתי בעדותו של הפקח יתיר, מנהל מרחב השפלה וחוף ברהט"ג. הוא העיד כי במועד עמוד 7

האירוע יצר עמו הפקח אלכס קשר וביקש את סיועו עם שני דייגים הנמצאים בשמורה הימית "אבטח". הוא מסר כי במקום ראה את רשת הדייג, וסיר גדול ובו דג מסוג סיכן משויש. לדבריו החשודים הזדהו בעל פה ולא לפי ת"ז, ובשלב מאוחר יותר אלכס החל את חקירה במקום. כשראו שהמצב תחת שליטה, עזב את המקום יחד עם שני פקחים נוספים שהצטרפו אליו. פרט זה מאשש את דבריו של הפקח אלכס שמטבע הדברים העדיף שלא לגשת לבד אל הנאשמים, ועל כן, לא חיכה על מנת שהנאשמים יבצעו את העבירות.

6. המאשימה בסיכומיה עתרה להרשיע את הנאשמים, לדבריה גרסת הנאשמים אינה אמינה, שכן במענה לאישום כפר נאשם 2 בעובדה כי עסק בדייג, וטען שהיה במקום ללא רשת, ונאשם 1 טען שהפקח הוביל אותם למקום בטרם החלו לדוג. בהמשך, שינוי הנאשמים את תגובתם לכתב האישום, ואישורו כי דגו במקום. נטען כי נאשם 1 לא העלה את הטענה כי פגשו בפקח בטרם הגיעו למקום לא בחקירתו ולא מענה שלו, אלא הצטרף לאחר מכן לגרסת נאשם 2. נטען כי נאשם 2 אמנם הציג את גרסתו בחקירתו, אך זנח אותה במענה שנתן.

באשר לטענת הנאשמים שהוצאו משטח האש על ידי הפקח אלכסי, צוין כי הפקח לא שלל אפשרות זו, תוך שהסביר כי הוא לא קישר בינם לבין האנשים שהלכו לדוג, כך שגרסתו מתיישבת עם הנרטיב של הנאשמים, אשר נסעו אחריו עד שנפרדו דרכיהם והוא לא זכר שהם אותם האנשים. כשחזק לאחר מכן ראה אותם מבצעים דיג, ולא יכול היה להתעלם מביצוע העבירה. (ראה פרטיכל מיום 10/11/2016 עמ' 50-52)

7. מנגד, ההגנה עתרה בסיכומיה לזכות את הנאשמים.

לדבריה, נאשם 1 טען להגנה מן הצדק כבר במענה, בשל טענה של "סוכן מדיח", והציגה פסיקה בתמיכה לטענותיה. כך לשיטתה, עולה שבשל הידיעה כי הנאשמים עומדים לבצע עבירה פלילית, היה עליו לנסות ולמנוע את ביצועה. למעשה טוענת ההגנה שהפקח גלעדי הודה שפגע בנאשמים לפני כן, אז ראה אותם על קו המים וכשראה שהם פרקו את ציוד הדיג - היה עליו ליידע את הנאשמים שהם נמצאים במקום האסור לדייג.

עוד נטען כי האירוע היה מצולם במצלמת רכבו של הפקח אלכס, אך בסופו של דבר נמסר כי הוא ערך את הדיסק באופן הפוסל את הגשת המוצג על פי דיני הראיות, ולא ביצע דו"ח תצפית. לטענת ההגנה, אילו היה סרטון מלא, יכול שהיה בו כדי לזכות את הנאשמים, ובסופו של דבר הראיה לא הוגשה.

טענה נוספת שנטענה כאמור, היא טענת "טעות במצב הדברים" לפי סעיף 34 לחוק העונשין. מנסיבות המקרה נטען שלא היו יכולים הנאשמים לדעת שהם מבצעים עבירה, שכן לא הייתה אף מודעות לקיום הנסיבה או החשד בקיומה, וכן לא ניטל שום סיכון שהיא מתקיימת. זאת מאחר שהשילוט המצוי בכניסה לשמורה מכווון למי שנכנס מכיוון אשקלון, וטענתם כי נכנסו מהדיונות לא נסתרה. על כן, הנאשמים לא ידעו שהם נמצאים בשמורה.

בנוסף, נטען שבחקירתו של נאשם 1 לא עלתה הטענה כי הובלו לשם על ידי הפקח, מאחר שהוא בחקירתו לא נשאל על כך אלא על הדגים שתפס.

כמו-כן, נטען שהפקח אלכס מאמת את גרסת הנאשמים, וכי הפרקטיקה של הוצאת אנשים משטחי אש מוכרת לו, ולמעשה ייתכן שלא קישר שמדובר באותם אנשים שהוציא. לטענת ההגנה, על-פי דוחות הפעולה מדובר בסמיכות זמנים, והוא עצר אותם לאחר כחצי שעה והטיח בפניהם את ביצוע העבירה.

נאשם 2 הצטרף לדברי ב"כ נאשם 1, וביקש לחדד באשר למיקום השילוט בכניסה לשמורה. לדבריו מדובר במרחק גדול ובכך נמנעה מהם האפשרות להבחין בשילוט. עוד ביקש לטעון כי הפקח אלכס חתך את הצילום, באופן שמנע את זיכויים.

התובע ביקש להגיב לטענות שהושמעו, וטען כי הנאשמים נסעו בשטח פראי, ועל כן, חזקה שמדובר בקלות דעת לגבי תוצאות העבירה כפי שהנאשמים הגיעו למקום בו לא היו אמורים להיות. באשר למפגש בין הפקח לנאשמים, נטען שישנו ספק שהפקח פגש בנאשמים בשטח ואמר להם לנסוע אחריו. הוא ביקש לחדד כי אף במקרה זה, לא הייתה לו שום ידיעה שהנאשמים עומדים לבצע דייג באמצעות רשת - אז היה מתייחס אליהם אחרת.

ב"כ נאשם 2 השיבה לעניין קלות הדעת כי ישנה עבירה ספציפית לנהיגה בחוף ים, ולכן לא ניתן לייחס קלות דעת לעבירה אחרת.

8. העולה מן המקובץ כי עלה בידי המאשימה לבסס את הנטען בכתב האישום מעבר לכל ספק סביר לעניין העבירות כדלקמן:

פגיעה בשמורת טבע, איסור הכנסת רשתות והוצאת בעל חיים מן השמורה.

עם זאת, הנני מזכה את הנאשמים מעבירות של הכנסת חומר זר לשמורה, שכן עבירת הכנסת הרשתות גלומה בעבירה על פי תקנה 4(א), כך שטעם לפגם יש בהרשעה אף בעבירה זו.

הנני מזכה מחמת הספק מעבירה של אי ציות להוראות הרשות לפי סעיף 15 לתקנות האמורות, מאותם הטעמים ונוכח הנסיבות שהוכחו, מה גם שקיבלתי טענות הנאשמים כי לא היה להם כל מניע לדוג בשמורה דוקא או שלא לציית להוראות הפקח או השילוט נתון שיבוא לידי בטוי בשלב גזר הדין.

מצאתי טעם לפגם בהרשעה בעבירה של אי ציות, נוכח הנסיבות שלפיהן פגשו הנאשמים את הפקח קודם לכן והניחו, כי דגים הם במקום מותר ובכך מצאתי כי ראוי להביא לידי בטוי כנגזרת מסוימת את טענת ההגנה מן הצדק שעוררה הסנגורית.

ניתנה ביום 1/1/17 ג טבת התשע"ז במעמד ב"כ המאשימה והנאשמים.

